

A világ átrendeződésének folyamatát, talán ha egy páran ismerhetik. Ennek ellenére azok akik szeretnék az országukról gondoskodni és figyelemztetni azokat, akik esetleg helytelen döntést hozhatnak, felelőségük van a kialakulóban lévő helyzetre is.

Takács Gábor

Ukrajnában új Irak készül

Figyelemre méltó, és nem minden tanulság nélkül való videointerjút közölt a pravda.ru Jakov Kedmivel, az izraeli speciális szolgálatok korábbi vezetőjével a délkelet-ukrajnai helyzetről. Egyebek közt az amerikai és az ukrán vezetés hibáiról, a szakadárok megerősödéséről, valamint arról, hogy miért nem fog az Egyesült Államok és a NATO fegyveresen beavatkozni az esetleg háborúvá fajuló helyzetbe Ukrajnában.

Úgy értékeli az izraeli védelmi szakember, hogy bár egy frontvonalon állandósultak az összecsapások, a jelenlegi konfliktus még nem háború. De az események irányítása kicsúszhat a felek kezéből, és akaratuktól függetlenül valódi háború törhet ki, ami, ha bekövetkezik, Ukrajna területén fog folyni. Míg az ukrán vezetés egyre több embert küld harcba, a donyecki és luganszki köztársaságok nem mozgósították tartalékaikat. Valószínű, hogy ezeket a tartalékokat nem a donyecki repülőtér elfoglalására és a Debalcovo körüli harcokban kívánják bevetni, hanem egyéb célok elérésére. Az elmúlt hetekben bebizonyosodott, hogy a donyecki és luganszki fegyveres erők képzettsége meghaladja az ukrán sorkatonákét, különösen a tűzérségnél. A szakadárok tűzérsége kisebb, és kevésbé modern, mint az ukrán hadseregé, ennek ellenére a Debalcovó környéki harcokban jelentős sikereket ért el, a tűzérek képzettsége és a taktika következtében.

Az ukrajnai események mind jobban és jobban katonai síkra terelődnek. A politikai megoldás - a stagnálás, a különféle kísérletek eredménytelensége következtében -, nagyon távolinak tűnik. Egyik oldalon áll az ukrán és amerikai propaganda, a másik oldalon valamiféle dialógus kezdeményezése Oroszország és a szakadárok részéről. De erre csak pusztá propagandisztikus válaszok érkeznek.

A riporter közbevetette, hogy Kedmi nyilatkozott az ukrán hadseregről és hadvezetésről, valamint, hogy mind nyilvánvalóbbá válik, hogy nem csak fegyverszállításról van szó, hanem külföldi tanácsadók és zsoldosok is érkeznek. Mégis, ki harcol, és ki ad utasításokat?

Az, hogy ukrán részről nem folynak konstruktív politikai tárgyalások, főként a washingtoni támogatásnak és tanácsoknak köszönhető, mivel Európa csak másodlagos szerepet játszik. Szemmel látható, hogy az ukrán oldal megnyilvánulásait a tanácsadók határozzák meg. De ők nem fognak semmit megoldani, elegendő ezzel kapcsolatban az amerikai tanácsadók "nagyszerű" afganisztáni és iraki tanácsaira gondolni. Láthatjuk, hogy próbálkozások folynak Ukrajna ilyen vagy olyan módon való felfegyverzésére. De mindenféle fegyverzet pénzbe kerül, és Európa nemigen akar ajándékot adni. Szóba jöhet egy kisebb összegű támogatás, de ennek reális hatása a katonai színtéren nem lesz.

Nemrég Obama elnök kinyilvánította, hogy az Egyesült Államok támogatja, és támogatni fogja a demokratikus Ukrajnát -, mintha Ukrajna demokratikus lenne. De azt is mondta, hogy az USA nem fog háborút viselni Ukrajnáért, ami Ukrajna számára egyértelműen azt jelenti, hogy az ukrán hatalom reménye, hogy akcióihoz Amerika, vagy a NATO részéről katonai támogatást kap, alaptalan. Küldenek tíz-húsz tanácsadót, de az Egyesült Államok többre nem hajlandó. Fokozni akarja ellenben a gazdasági nyomást, mivel ez az egyetlen, ami van.

Oroszországnak pedig fel kell mérnie, hogy ez a gazdasági nyomás mekkora hatással lesz állami prioritásaira.

Ha az orosz vezetésnek abból a koncepciójából indulunk ki, hogy az ukrajnai események Oroszország biztonságát fenyegetik, akkor érthető, hogy ezekhez úgy fog viszonyulni, ahogy egy ország a biztonságához viszonyul. Más szavakkal: Amerika és Európa nem fog Ukrajnáért harcolni. Oroszország, ha úgy ítéli meg, hogy ez elkerülhetetlen, hogy megvédje magát mai, vagy holnap fenyegetésektől, háborút fog viselni - ha kell, Ukrajna területén.

Arra a riporter kérdésére, hogy vajon az emberek hisznek-e még Porosenkónak és Obamának, Jakov Kedmi azt válaszolta, hogy az amerikaiak szeretnek azoknak az illúzióknak hinni, amelyeket sugalmaznak nekik. Jelenleg az az illúziójuk, hogy az ukrán hadsereg nem túl nagy megerősítéssel komoly haderővé alakítható. Ettől az illúziótól éppen úgy meg fognak szabadulni, mint attól, hogy demokratikus államot és erős hadsereget tudnak létrehozni Irakban. Ha pedig Porosenkó és az ukrán vezetők hisznek a saját propagandájuknak - az elég nagy baj Ukrajnának.

Arról, hogy Ukrajna Oroszországot a kelet-ukrajnai konfliktussal kapcsolatban agresszornak nevezte, az izraeli biztonsági szakember úgy nyilatkozott, hogy az az új-zélandi maorik szokását juttatja eszébe, akik harc előtt ijesztő maszkokat készítenek, és az ellenséget csúf jelzőkkel illetik, hogy megijesszék, magukat pedig bátorítsák. Ahhoz, hogy a probléma megoldódjon, az ukrán polgároknak saját vezetésükkel kell szót érteniük. Ukrajnában orosz katonák nincsenek, az ukrán - szakadár konfliktus ukrán belügy. Oroszország megpróbálhat segíteni a konfliktus megoldásában, de ő ennek nem részese. Oroszország az orosz - amerikai és az orosz - európai konfliktusok szereplője, azért, mert ott így alakult az események fejlődése.

A szálakat Washington mozgatja. Egyre fokozódó gazdasági nyomás alá helyezi Oroszországot, de szűkíti saját szövetségeseinek mozgásterét is, akik saját érdekeik és a washingtoni elvárások kettős szorításában egyensúlyoznak.

Szedrő: Lutz

Sztárklick.hu